

ΠΟΣΟΙ ΗΤΑΝ ΣΤΗ ΣΥΤΚΕΝΤΡΩΣΗ;

Του

Ιγνάτιου Καϊτεζίδη*

Παρακολουθώντας κάποιος τη συζήτηση που εξελίσσεται στον απόηχο των δύο μεγάλων συλλαλητηρίων στη Θεσσαλονίκη και την Αθήνα για τη Μακεδονία δυσκολεύεται να καταλάβει τη λογική των αριθμών, στην οποία στυχώς έχουν προσχωρήσει οι πάντες.

Η πρόσφατη ανακοίνωση της Ελληνικής Αστυνομίας για τον αριθμό των διαδηλωτών εί-

ναι εντυπωσιακή, κυρίως γιατί νιώθει την ανάγκη να αντιπαρατεθεί με τις εκτιμήσεις των διοργανωτών και δευτερευόντως γιατί κάτι ανάλογο δεν έχει συμβεί σε καμία άλλη ανάλογη περίπτωση. Ποτέ ξανά η Αστυνομία δεν μέτρησε πόσοι, ποτέ ξανά δεν επέμεινε, τόσοι! Σε ρόλο λοιπόν τοπογράφου, που μετρά συντεταγμένες, τετραγωνικά μέτρα και πυκνότητα πληθυσμού, ανακοίνωσε έναν αριθμό που προκάλεσε γιατί θεωρήθηκε μικρός, προβληματίζοντας για τους λόγους που ένωσε την ανάγκη να τον υπερασπιστεί.

ΜΑΛΙΣΤΑ ακόμη και η θολή και μη αναγνώσιμη ένδειξη της κάμερας του ελικοπτερου, που έπαιρνε πλάνα από το πλήθος σε «άγνωστη» ώρα (!), ήρθε να προστεθεί στη νέα αυτή πρωτοτυπία. Να υποθέσει κάποιος ότι σκοπός της Αστυνομίας ήταν να μετριάσει το μέγεθος του συλλαλητηρίου; Αν ναι, με ποιον σκοπό; Μια ανακοίνωση μικρότερου πλήθους βοηθά την ελληνική πλευρά στις συζητήσεις και πώς; Δίνει στην κυβέρνηση πιο ισχυρό επιχείρημα να διαπραγματευθεί ή πιο μεγάλη ελευθερία να υποχωρήσει;

Αυτό που ανακοινώνεται εδώ δεν έχει μια επιζήμια ανάγνωση από την άλλη πλευρά των συνόρων; Γιατί όλοι αισθάνονται ότι θα έπρεπε να συμβεί το αντίθετο; Δηλαδή οι διοργανωτές να

μιλούν για 500.000 κόσμο και η Αστυνομία για 1.000.000; Ίσως γιατί στην Ελλάδα τίποτε δεν είναι προφανές.

Ωστόσο, αναζητώντας τη μαγεία των αριθμών χάθηκε η ουσία του συλλαλητηρίου. Ποιος είναι άραγε ο αριθμός που επιβεβαιώνει ότι οι Έλληνες δεν θέλουμε το όνομα Μακεδονία στην ονομασία του κραπιδίου των γειτόνων; 200.000; 500.000; 1.000.000; Εκεί καμιά σημασία; Υπάρχει σήμερα αφελής που να πιστεύει πως αυτοί που ανηδρούν στο όνομα Μακεδονία είναι το άθροισμα των πολιτών των δύο συλλαλητηρίων; Πως δηλαδή όσοι δεν πήγαν

το δέχονται; Αν πάλι είναι τόσο αφελής, υπάρχει μια πολύ απλή λύση: ένα δημοψήφισμα.

Εκεί μπορεί να καταγραφεί επίσημα η άποψη των πολιτών και η κυβέρνηση να πάει να διαπραγματευτεί με αυτή την εντολή. Κάτι που μάλλον δεν θα συμβεί, γιατί οι αόριστοι αριθμοί είναι πολύ πιο βολικοί από τους συγκεκριμένους και γιατί η δημοκρατία που φτιάξαμε δίνει τον λόγο στους πολλούς μόνο όταν νιώθει πως μπορεί να τους ξεγελά.

Η κοινωνία έκανε ένα μέρος του χρέους της. Βγήκε στους δρόμους και φώναξε και μάλιστα παρέσυρε θεσμούς και πολιτικούς, οι οποίοι για να μη χάσουν το έρεισμά τους σε αυτήν αναδιπλώθηκαν και έδωσαν το «παρών», με μια δόση υπερβολής, για να καλύψουν και την εκκωφαντική απουσία τους από τη συνάντηση της Θεσσαλονίκης.

Η παρουσία του κόσμου δεν άφησε θέματα διφορούμενα. Είπε ένα ξεκάθαρο «όχι» στο όνομα Μακεδονία. Όσοι ακούν και διαπραγματεύονται οφείλουν να το σεβαστούν.

Δήμαρχος Πυλαίας - Χορτιάτη,
αντιπρόεδρος της Επιτροπής
Θεσμών της ΚΕΔΕ